

आध्याय ७ वा

पृ.

①

साध्यासातवा॥६॥

साध्यासातवा॥६॥

(२)

श्रीमन्नवपाठ गायनमः ॥ चंड विर्णसकुळ मंडणं ॥ आमळ कुमळदळा
 सार सुनंदनां ॥ जळजो द्रवजन काजाजीवणां ॥ पतित पावनां श्रीरामा
 ॥ १ ॥ वैद्वजनमानसमराठा ॥ कामंत व्रथाया भक्त वखला ॥ आनंत वेशा
 त्रीभुवनपाठा ॥ दीनदया ठार सुपति ॥ जयजय अविद्यावीपीनदहनं
 ॥ निजभक्तकौशल्याहृदयेरुतां ॥ जगदादिसमुनिजनरंजनां ॥ कुर्जनगंज
 नांराघवेशा ॥ २ ॥ मागांशष्टमाध्यायं करुण ॥ वशिष्टंगम उपदेशुन ॥ मगविश्वा
 मित्रगोलाघेउन ॥ यागरसुणावनिधायं ॥ नागीरशीतिरीं वरुनिस्तान
 कौश्वीवराष्ट्र सुमण ॥ सारोनिनेम आलुष्टान ॥ सत्कर्म वरणवेदेक्त ॥ ३ ॥
 धनुर्वेदनानामंत्र ॥ कोणेसमईवैसंप्रेरावं अस्त्र ॥ तेदा मासी आवघे मंत्रशा
 स्त्र ॥ विश्वामित्र उपदेशी ॥ ४ ॥ युध्या व्यानानां युक्ती व्रठा ॥ विश्वामित्रं सांगतां

२४

सक्रुडा॥ माववे आकळी ज्या त्यावेळा॥ जैसा आवळा करतंठी वा॥ १॥ मूर्ति
मंत आसुदेवता॥ राम चरणी ठेविति माथा॥ मग हृदई प्रवेष्टा तत्वता॥
जाळिंजळ जयापरी॥ पाहावया श्रीरामाचे मानस॥ विश्वासि त्रयणे त्या
जों समयास॥ येणें मार्गें गेलासि दाशनास॥ तारि वेणें त्या सीम सीले॥ १॥ येणें मार्गें
रघुपति॥ जातुं नये भये वाटे कीति॥ हा मार्ग बुद्ध उनि लीलाति॥ जखे पैसि
हृष्टमं॥ १॥ ऐकतां कौशिकीचे वचन॥ श्रीराम बोले हां स्यवदन॥ येणें विश्वा
मित्राचे वर्ण॥ बुद्ध होउनि सुखवर्ण॥ १॥ स्वामिंतुमचे दये वरणी॥ माहुं का
ळ उभा पोटि न बाणी॥ तेथें तारी वेष्टि कोणा गणी॥ येच वरणी मारी न मी॥ १॥
कौशिकीचे मनीसंदेह होता॥ कीं हे वाळवे विंभुं प्रेळ जातां॥ संशयाची समु
ठ वशा॥ राम वचणें विसरला॥ १॥ मगर शावरी बैसोन॥ तारी वेष्टे पाहत

3

ज्ञानन॥ कथ्यमांगेतिचेजण॥ जातेजालेतेधवां॥ १४॥ वातवेगंजातस्यंदन
 ॥ आचारभुमीरात्रितीक्रमन॥ ऐसेंऐकतांहरीक्रीर्तन॥ पापेंगंडोनभस्म
 होति॥ १५॥ पुढेंदेविलेंघोरआरण्य॥ दुष्टलालेपरमसधन॥ बालाव
 यासिस्यंदन॥ मार्गपुढेंपुढेनां॥ १६॥ रामासिह्युणगंधीनंदन॥ राघवाहंता
 दीक्षरण्य॥ आतांयेइलेतेधांजना॥ वासकाढेनमनुष्याचा॥ १७॥ तोहाव्रफो
 दितीआव्रस्मात॥ जेऐकतांहरीक्रीर्तन॥ विश्वामित्रजालाभयाभीति
 ॥ रक्षीपक्षीसुणतराघवा॥ १८॥ उन्नतसहस्रगजानेंबळ॥ ऐसीतादिका
 परमसबळ॥ पर्वतसांरवतिविशाळ॥ ऐसेंउदरातियेचं॥ १९॥ तेकुंनक्रणधिी
 जशीणी॥ खडूंनविशाळराखेसिणी॥ शातायेशातगोदितधरणी॥ दादखाळें
 रगडित॥ २०॥ तादीकाप्रांगेंजातांसहज॥ मुखीघालुनिरगतिद्विज॥ वनोप

वनी शोधिते द्विज ॥ नित्य भक्षी साक्ष्यं ॥ प्रेत स्तेन वस्त्रं भरती तं बीजा
 पणं भोवंति वेष्टीं ॥ मनुष्य सीरं कानि बांधली ॥ बहून्तराटवळी ॥ १२
 नरग्रीवा व्याघ्रा पारमळ ॥ श्रेणी तं च बीजा पैंगळ ॥ कपाळी संदुर च
 वेलि ॥ बाबर सोटी मोवळी ॥ १३ ॥ हाद शमा वें पसरी वें वदन ॥ पां च गा वें ये
 वैरस्तन ॥ आगळी तराक्षसी वें घेउन ॥ रामा वरी जोटली ॥ १४ ॥ सखीयासि सेंवें
 तादी काह्यो ते सुणी ॥ या पें घें ये दे मनुष्या घाणी ॥ नरमां सखी आजी धणी
 ॥ बुद्धां सि देउन निर्धारें ॥ १५ ॥ विश्वामित्र यणे व्यापयाणी ॥ हेवृक्ष वीराळग
 गणी ॥ आंतगर्जताति राक्षसी ती ॥ तादी व्रेसहीत पाह्या ॥ १६ ॥ रामां काटीं को
 दंडगवसणी ॥ जैसाया द्विब्रं पुं व्रीजे अग्नि ॥ व्री आवृष्मात उगवे वासरमणी
 ॥ यामीति अं तिपुर्वे सी ॥ १७ ॥ शीत वोढितां आवणी ॥ करवृसाटें चोषदा

(५)

रुपा॥ जालास वें वीणो जीला बाणा॥ प्रकये वपळे सारीखा॥ २॥ बाणाचें
 आर्ध वंद्राकार वदन॥ वरीधांवया वायोचें खंडण॥ रामें वोढुनि आकर्ण॥
 सोडिला बाण ते समझं॥ ३॥ दृष्टा सहित राखे सीती॥ मुख्यता ही काह्द दया
 पासोनि॥ छेरो निपाडिलीने सुणी॥ योग गति न ममाये॥ ४॥ जातं प्राणा
 ह्येसीति॥ तारी कागर्जलीने सण॥ तोष विप्रातिं हे कोनि॥ देव सर्व गजव
 जीले॥ ५॥ सृणते वीज इश्रीरुद्र वरदा॥ वर्षति सुमनसं भाग॥ ब्रह्मानंद की
 शामित्र॥ गणालागि आळंगी॥ ६॥ सृजे रवी कुच भुषणां रघुवि॥ राजीवंने
 त्रास कुसमा॥ तुझी धनुर्विद्या राम वंदना॥ प्राजी म्यां दृष्टी देखिली॥ ७॥ जे
 सें येव्हे वीनासं करुणा॥ क्रोधा वधी पापें जाति जळोन॥ तैसे तारी वेसाहित बा
 ण॥ येव्हे वीणां खंडिले॥ ८॥ तारी वेचे रत्नें करुनि॥ आसं भायरंगलीने

➤

५४
दोनिं॥ देवदुंडुभीवाजविति गगनीं॥ अल्ला व्याप पावती सि हाश्रमं॥ २५॥
जैसेवर्षा काळींगंवेपुर॥ तैसेचहुं कडुनिधांवतिरूपेश्वर॥ समस्ता
सीवंदोनिरघुविय॥ नेटताजालातेकाळिं॥ २६॥ यज्ञमंडपशास्त्रप्रमाण॥ कुं
उवेदीकाभुसीसाधुन॥ व्यासहंसं प्रादक्रोपा॥ क्रीतीसाधुनवीप्रतेहं॥ २७॥
सकळसामोग्रीसिद्धकरन॥ आरंभीलासाहंयत्न॥ श्रीगमासिहपोमांधी
जनंदन॥ मखरक्षणाकरिंपाता॥ चहुंवांताटीकावधीलीहासमाचा
र॥ ऐकोनिधांवतिरुजनित्रग॥ मरीवीसुबादुभयंकर॥ प्रळयेथोर
करतिल॥ २८॥ पालागिनरविरपं व्यानतां॥ सांभाळीचहुं कडेरघुनं
दतां॥ परमकूपटीराससजणां॥ पर्वतशीळारादिताति॥ २९॥ श्रीगमस
णकरुषि॥ तुम्हीवीतातकराविमानसिं॥ सीसालाविनहतांतासि॥ वीघ्रव

ॐ

रजालियां॥ॐ॥ ऐको निश्रीग मावेव वण॥ उह पलें ऋषि वेमन॥ मग
 दीक्षाग्रहण गांधीनंदन॥ आरंभ करीय हांसी॥ॐ॥ जैसी काशी वेष्टी तता
 गंगणें॥ विंमित्र वेष्टी तजैसी विणें॥ तैसा ऋषि वेष्टी तगांधीनंदन॥ कुंज
 सहित विलासिजे॥ॐ॥ उंवाग सहित साहाकार॥ आवदानें राकित स
 लर॥ उठीला मंत्रावागजर॥ वषट्कार घोषयें॥ॐ॥ तों आस्ता गेला
 सरप्रणी॥ दोन प्रहर जालीर जा॥ पीसीतासन आले धां उनि॥ तारी के
 वेडै वारा॥ॐ॥ वीस दोरी रजनि वर॥ मुख्य मुखादु आसुर॥ मिहा प्रसां
 समिय सल्वर॥ हाका कोरित पातले॥ॐ॥ हाका ऐको निहारण॥ नवा भीतता
 ले ब्राह्मण॥ गढालिं हाति वीखा वदान॥ वदनिं वाव विवढतसे॥ॐ॥ ह्यण
 तिरक्षीरक्षीरघुनंदनां॥ नर विरश्रेष्ठा गौविप्र प्रतिपादनां॥ श्रीराम ह्यणे वो

ॐ

5A

ब्राह्मणं॥ श्री ताकाहिं नवरात्री॥ ६८॥ ये वृक्षणे हे ब्राह्मण॥ रक्षणार राम
लक्ष्मण॥ पर्वताकार राक्षससं पुण॥ विसकोटी पातले॥ ६९॥ ये वृक्षार ते रक्षी
ति॥ दुष्काहारे राक्षससं वरति॥ त्रैसी होइ ल अंति गति॥ पन्ना वया वावना
हो॥ ७०॥ विश्वामित्र ह्यणे स्वस्तिक रा मन॥ मानवन के हार पुनंदन॥ पुत्रा पुत्र
पुनारायण॥ राक्षस वधा एव तरुण॥ ७१॥ तो पर्वत आवी पाषाण॥ यज्ञ मंड
पावरी प उति ये उन॥ हृष्टा धोति दिहा रुपा॥ ममर पुनंदन काये वरी॥ ७२॥ को
दं॥ वोढो नि आकषी॥ सो रिवा ला पा दिवा ला॥ राक्षस म्वी सी रे वर वरण॥
तट तरा तुट ताति॥ ७३॥ राक्षस पर म अतुर्विद्धि॥ तीहिं सुग वे सुगुट पाडिले
तळिं॥ हा का देति अंत रा वी॥ यज्ञ मंड प वेदी ला॥ ७४॥ ये क उ उति अं वरीं॥ प्रेते
रा द्वि ति यज्ञां वरी॥ मंगर घोत मखायो ध्या विहारी॥ सर्व वारीं व्याप क॥ ७५॥

(6)

जी कउते ती कउर गुनंदन ॥ बाही हारे आष्ट को पा ॥ आष्ट दीशा व्यापुन
 ॥ सो षि बावा श्री रामा ॥ ५ ॥ मंड पा वीया वरु सावरी ॥ उभा राम को दंड भा
 री ॥ बाणां व्या प्रजन्तते अवसरी ॥ चहुं कउ निंया डित ॥ ७ ॥ राम रूपें आसं
 त्यात ॥ माग मंड पापु दे वे हीत ॥ बाणां व्यापु रवर्षत ॥ संहार होत आसु
 सं व्या ॥ ८ ॥ मंड पा वी आधी खालु ते ॥ सर्व व्यापी ले रघु नाथें ॥ ती कठ वा
 वया पुरतें ॥ रामें विवा स्त कन ॥ ९ ॥ धनुषी रां तुनि कीर्ति वोटी शर ॥ प्रोषा
 सत्पा न्वान कळे पाश ॥ क्री लेख का पा सोनि आष्ट रें सा वार ॥ कीर्ति निघति
 वळे नं ॥ १० ॥ क्री मुखांतु निश ह्व निघति ॥ संधी जै सीन वळे गणति ॥ क्री
 मेघ धारा वरु ति ॥ नाहिं नीति तया सी ॥ ११ ॥ क्री मा हां वकी वीप छ र वनां ॥
 क्री ति जफरी हे वळे नं ॥ क्री कुषेर नां गरी वीग ननां ॥ कृ दान वळे कोण हातें ॥

68

॥ ६८ ॥ मेरुपाठरीरत्नखाणीनीश्वीति ॥ त्यांतुनिरत्नें कीर्तिनीधति ॥ कीर्त
श्वीवरत्नपांकरकुटति ॥ नाहिंगणतितयवी ॥ ६९ ॥ कीर्तास्त्रसंघतं ज्ञाने
कअर्थ ॥ बुद्धिवेकं कीर्तियंति ॥ नैसारासखायां सिनाहिंअंत ॥ तुणी
रनीश्वीतीतानवे ॥ ७० ॥ मेघसमुद्रजलनेतं ॥ परीतोरीतानवे सर्वथा
॥ कीर्तिवैशुं महिमां वगीति ॥ नसरसर्वथा वृत्तांति ॥ ७१ ॥ सैसा उणां नवे तुनि
र ॥ कोरपानकोटीनिधति ॥ दोनाससंवा संहार ॥ समरधीरश्रीरा
म ॥ ७२ ॥ वीसकोरीराक्षसदेव ॥ यवलासमअयोध्यानायक ॥ परीनेमृगेंद्र
वरीजंबुक ॥ आपारजैसपातले ॥ ७३ ॥ कीर्तदंशुकुमिळोनि आपार ॥ धरंआ
लेखाश्वर ॥ प्रळयेअग्निंकीपतंगशोर ॥ वीसवाक्कास्रेपावति ॥ ७४ ॥ कीर्त
हुंतमिळोनिखद्योत ॥ धरंस्त्रपातिआदित्य ॥ कीर्धालप्रमीळोनिं समस्त ॥ माहां

(४)

मेरु उचलुं ह्मणाति॥ ६५ ॥ ये कलावी पराधरा॥ परी आवनिं वेलीनिर्वीर
॥ ये कलेन्त सीहें संभारा॥ दैत्याचे पुर्वि आटीले॥ ७० ॥ आसो गहसं बाला
खोला॥ रापें तुलींगा सीमपर्वी॥ मरीची सुबाहू तेचे का॥ गदाचे उति
धांविले॥ ७१ ॥ रापें काटिले तिर्का बाणा॥ पावार मुनिं सूर्य वीसउत॥ सुबा
हुचा कंठ लक्षुणा॥ केले संधानराच वें॥ ७२ ॥ तैसा विहंगम वेग करुणा॥ वृक्षी
धांवति प्रकट देखुणा॥ तैसा सवंग गेला बाणा॥ सीर उडविले सुबाहु वें॥ ७३ ॥ या
बाणां वापिसा राखिं वीत॥ मरीची सीलुणाला आनसमात॥ त्या आरवातें आ
हुत॥ मरीची उडोनि गेलायें॥ ७४ ॥ कीखगे मरा व्याफउत्कारी॥ आवळउ
डोनि गेला दिगांतरी॥ तैसा मरीची समुद्राभीतरी॥ जाउनि पां पडियेल॥ ७५ ॥ प
रमहो उनि भसीत॥ लंके सि गेला धाकें पळत॥ वाटे पाठी लागला रघुनाथ॥

५

परतोनिपाहतचपिचपि॥१॥ चलांवेसीरास्यसप्रवेशेन॥ रास्यसंद्रातेसांगे
 वर्तमान॥ स्योमानवनकेरपुनंदन॥ आदिपूरुषआवतरला॥१॥ आ
 वयाऐकोनिवृतांत॥ रावणदवकुलामनांत॥ जैसासुपणांविहैकोनिपु
 रषार्थ॥ सर्पबहंतसंतापति॥१॥ श्रीऐकोनिसंतप्वेस्तवन॥ मनांतकळी
 नहेडुर्जन॥ कांपतिव्रतेनाधर्मपरीसान॥ विभीषासीपीवीटति॥१॥ आ
 सोसकळआरोनिरजनिवर॥ सिंहाप्रसिंहवारंगधीर॥ रणसंतुपीरधु
 वीर॥ कैसायेकलुगोनला॥१॥ जैसाहंजलमीसर्वसंहारे॥ मगयेकलें
 परब्रह्मउरे॥ वीसमस्तलक्षोनिनक्षेत्रे॥ येकलांदिनवरउरेजैसा॥१॥ वीसु
 तीवेवेगळेंसुत्ताफळ॥ हिसेजैसेपरब्रह्मतेजाळ॥ कीप्रपंचत्यागेनिर्मळ॥
 योगेश्वरविलसेजेविं॥१॥ जैसीरात्रीनिरमतांउठेजन॥ तैसेयज्ञमंडपां

४

तु नि ब्राह्मण॥ नेर ति श्रीगमांसि ये उन॥ ब्रह्मानंद वरणीयां॥ ५॥ जठरीं
 अन्नपाक होये वेगं॥ परीगर्भसिद्धकानलगो॥ कीज्ञांती वेष्टीतां तापत्र
 यभंगे॥ परी अंतर नभंगे सर्वथा॥ ६॥ तैस्य सप्तमं उपासहित वीश॥ रघो
 तमं रक्षी लेसा चार॥ पुण जाला मवस मग्र॥ श्रीरघुविर प्रसादं॥ ७॥ वी
 श्वा मित्रासीता वरे प्रेममहिमां॥ मण नलासा म्या श्रीगमां॥ सहस्रवदनां
 तु श्रीमहिमां॥ नवर्ण वेची सर्व॥ ८॥ को श्रीकासि ह्मणे ऋषिजन॥ श्री
 गमूर्ति धाकुरी सगुण॥ पर्वताकारा सप्तसं वारुन॥ वै सेशणमा त्रेता कि
 ले॥ ९॥ विश्वा मित्र हांस्यवदन॥ ऋषिसदेत प्रतिववन॥ ह्मणे आदि पभंडळ
 दिसे लाहाण॥ परी पृथ्वी प्रकाश॥ १०॥ धाकुरादि सेवल शोद्धव॥ परी
 उदरी सांर विजा जळार्णव॥ विंवा मनरूप धरी केशव॥ परी दोन पांडव॥ ११॥

मूं उब्रेलें ॥ ८६ ॥ हिसे इंड्रवेव जलहाण ॥ परीब्रेलें पर्वता येवुण ॥ वरीपें
 डि तहद इंडीसेसान ॥ परीआत्रसु वनयापीलें ॥ ८७ ॥ तैमाश्री राप्रधाकुस
 दिसेलुहं ॥ परीब्रह्मांदित्रानकवेमदिमां ॥ पुराणपुरुषापर मात्मां ॥ भक्तरस
 णांअवतरल ॥ ८८ ॥ आसोभुतावळीपातलातेथें ॥ तेंहींभक्षीतींराससप्रे
 तें ॥ यज्ञमंडपांनोवतें ॥ शुद्धब्रेलेंभुमंडळ ॥ ८९ ॥ तोंआलेंपिथुळेश्वरावेंप
 ॥ तेंस्वयेंवाचीविश्वासित्री ॥ संवद्योतेसमस्तविप्र ॥ सेंवरात्रागियेइजे ॥
 ९० ॥ तैदिवसिंबद्रंतसोहळ ॥ दिहायसिंदोशिबेंब्रेलीकळ ॥ ब्राह्मणभो
 जनब्रेलियांसकळ ॥ वस्त्रेंआळंकारदिधळे ॥ ९१ ॥ जेथेंसाद्यश्रीरामआप
 ण ॥ तेथेंकार्हिनदिसेआणुण ॥ बद्रंदसणांदेउनिब्रह्मण ॥ विश्वासित्रंतोष
 विले ॥ ९२ ॥ आसोजात्रीयांरजनिं ॥ कौशिकनिजेलास्वसदनिं ॥ सामलसुस

(१)

पापुटे घेउनि॥ सुखें करुं पी पदुउले॥ १८॥ साक्षात् शेषनारायण॥ कौडीक
 निजलापुटे घेउन॥ निदानवे ते समाधीपुर्ण॥ उत्तनि वोवाहु निराकावि
 ॥ १९॥ हृदइंधरीतां निजकांता॥ सेजे निजतीजे तत्वता॥ मजगमेष्टु संपाह
 तां॥ देवळ पशु पडियेले॥ २०॥ रामस्मरणे विषाभोजन॥ जे सें भस्मिं घातलें
 आवदान॥ जे यज्ञ पूरुषा सिनवे अर्पण॥ धर्म तो वी अधर्म जाणीजे॥
 २१॥ रामप्राप्तीविषादेख॥ नासली कुलमृति काउदक॥ तरी ते पीडाच्य
 नरवोळख॥ भुलीले मुर्व जाणीजे॥ २२॥ श्रीरामप्राप्तीविन ज्ञान॥ त्याचें
 नांव अज्ञान॥ विद्या ते वी आविद्यापुर्ण॥ धर्म तो अधर्म जाणीजे॥ २३॥ आसो
 धन्यभाग्य कौशिकाचें॥ पुढें घेउनि निधान वैकुंठीचें॥ तें पदुउलासाचें॥
 नाहिं वी तेचें वास्तव्य॥ २४॥ निद्रापडलीजे नृषि सी निश्चिती॥ तो जागे जा

(98)

१॥ जाले दो घेरावार श्री श्री राम हणो सु मित्रा प्रति ॥ परी ये सिंघे क जीव लगा ॥
२॥ आ म्ही वंधी जाउं अणो धो सि ॥ पाहुं द नारायण वाव द नारायणी ॥ बोलतं श्री
गण वेले धनां सि ॥ आश्र आले ते धवां ॥ ३॥ ते जगा जालां धी मस्त ॥ दो बां व्या
गो व्ही ऐ स्या ऐ व्रत ॥ सुंद सुंद ते बोलें रघु नाथ ॥ श्री द नारायण देखें वंधी ॥ ४॥ सक
आया वे मु गुट ते अवसरी ॥ तया न मस्तार वरी तित ये अवसरी ॥ प उति द न
रथा व्याप दा वरी ॥ वी न्ही प उली चरवां से ते पो ॥ ५॥ ते चरवा मी वंधी देखे न
द नारायण व्या पाहु वा घे उन ॥ दिव्य रत्नं ती न पुर्ण ॥ मी ता वने न उभा वंधी ॥ ६॥ जे
आणो ध्या लुपति वी पट्टा गणी ॥ कौत्रा ल्या आ मुनी निज जननि ॥ ते अ त्यंत हृष
हो उनि ॥ वाट पाह त आसे ल ये ॥ ७॥ ऐ सं विश्वा मित्रं ऐ विलें ॥ उठो नि रासां सी
हृद ईंधी लें ॥ ह्मणे वारे जन क ध्वे पत्र आलें ॥ उदइ क जाउं मिथु ले सी ॥ ८॥

(10)

तेथे वेंवळवीजइश्रीश्रीता॥ ते तुज माळ घालील श्रीरघुनाथा॥ त्रैलोक्य
सहितदशरथा॥ तेथे वीतुसां भेटविण॥ तुं जगद्गुरु रामचंद्र॥ दावि
सीले जालिकाचरित्र॥ आसे उदयावली श्राटेर विचित्र॥ वीपसारीतिनि
जने म॥१॥ येउनि रुषेकावे भाय श्रीरामआणिं सौमित्र॥ निघता जाला
विश्वामित्र॥ मिथुळा पंथें ते द्वाविं॥ नारणावाले रुषि वाचति॥ सृणो
निरयटाको निरघुपति॥ वरगं विजनां जगति॥ धन्य जाले सृणतसे॥३॥
दां हिं वाहिं रुषि आविं सौमित्र॥ मध्यं जगद्द्वरघुविर॥ तो घनः शामच्या
रुगात्र॥ त्रैलोक्यो भला ते वेढि॥ १०॥ पुर्विमथावया क्षीरसमुद्र॥ निघा
ला जे द्वां क्षीराधीवावर॥ ते द्वां ब्रह्मां आणंति उमांवर॥ ते विं द्वां हिं वाहिं
शोभले॥ १५॥ कीशशि मंडळदों भागिले खलखित॥ शोभति भगुतनये अं

10A

गीतसुत॥ श्रीशंखचक्रवित्तजत॥ श्रीविष्णुसिरोहिंभागी॥ १८॥ आसो ऐ
सावाचिउपरघुनाथ॥ ऋषिआपुलातेआश्रमदाखवित॥ अरुंठांइव
सोनिरघुनाथ॥ पुजाक्रीतआदरे॥ १९॥ समस्तांआकरीतिउद्धार॥ पुढें
जातजगदोद्धार॥ तवंचंडश्रीनासंदर॥ दृष्टीदेखिलीसाधवं॥ २०॥ सम
वरणासजतेवेळे॥ वापुसंगंपुढेंपांनउ॥ श्रीदेवरीजाउनिबैसले॥ नव
उजालेंआहुता॥ २१॥ अहिज्येमिलवेलावरण॥ ऐसेंवरणीतिक्कविज
न॥ तरीअहिज्याब्रह्मवत्पुढें॥ तमांवीनिजप्रीया॥ २२॥ ब्राह्मणप
लितमाहंसति॥ निसपायेलाविजराघुपति॥ हंनघडेवीनिश्चीति॥ वर
वंसंतिंविचारिजे॥ २३॥ आसोवरणारजतेवेळे॥ कांपोंलागलीचंड
श्रीना॥ विश्वासिजापतिसावळा॥ पुसताजालाव्रतांत॥ २४॥ ह्मणेऋ

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com